

[Sonja Mikkelsen]

forslaget imødekommer en række af de supplerende forslag, der kom her fra ordførerne, fordi jeg mener, at vort forslag rummer disse ting.

Det opsplittede samfund er også med til at opsplitte hverdagen for børnene. Derfor er vort forslag også et forsøg på at skabe større helhed i børnenes hverdag såvel som i de voksnes.

På finansloven for 1988 har vi i alt fået afsat 50 mio. kr. i forbindelse med aftalen mellem Socialdemokratiet og regeringen om finansloven, men 100 mio. kr. det kommende år. Til det forslag, vi har her, vurderer vi fortsat, at der ikke i 1988 kan bruges mere end 20 mio. kr., som så skal stige til 50 mio. kr. det kommende år, fordi vi først skal have det sat på skinner. Derfor mener vi også, at de resterende 30 mio. kr. i år og i de kommende år 50 mio. kr. skal bruges til nogle andre aktiviteter, som kan dække nogle af de ting, som er blevet efterlyst, og som vort forslag ikke omfatter. Det vil for vort vedkommende være et forslag om, at langt hovedparten af det skal bruges til at forbedre børnenes hverdag. De kan bruges til forskellige forsøgsaktiviteter, men det ligger altså uden for dette forslag, vi behandler.

Nogle af pengene skal også bruges til administration, det ved vi godt. Men jeg vil understrege, at vi ikke under nogen omstændigheder kan acceptere, at der anvendes 10 pct. af midlerne til de centrale funktioner, som det er tilfældet for 7-punkts-programmet, forsøgsprogrammet, der gennemføres på folkeskoleområdet. Men jeg har også forstået bemærkningerne her i dag sådan, at der sådan set er stor enighed om, at pengene skal ud i lokalsamfundene og ikke bruges centralt.

Vi lægger afgørende vægt på, at initiativet er funderet lokalt, at initiativerne i høj grad bæres lokalt også ressourcemæssigt, men at vi med disse midler kan give økonomisk hjælp til omstillingsprocessen. Og det er måske også en bemærkning, der er værd for Fremskridtspartiets repræsentant at lægge mærke til. Hun var desværre ikke særlig positivt indstillet på at gennemføre disse ting, fordi der kræves ressourcer. Vi har fundet pengene på finansloven til det sammen med regeringen. Derfor mener vi faktisk, at også Fremskridtspartiet som det eneste parti, vi mangler, burde kunne gå positivt ind i dette arbejde.

I denne sammenhæng er det også vigtigt at få nævnt, at kommunernes deltagelse i aktiviteter-

ne efter vort beslutningsforslag er helt nødvendig, da det er den eneste chance, vi har for at sikre, at initiativerne får varige konsekvenser på baggrund af de indhøstede erfaringer. Det er et meget centralt spørgsmål for os.

Jeg vil godt afslutningsvis vende tilbage til dette med bevillingsudvalget og også med den formidling, der skal ske om dette her. Det skal naturligvis sikres, at den erfaring, der høstes i kraft af de initiativer, der tages efter dette forslag til opsøgende sociale aktiviteter i lokalområdet, opsamles og formidles og ikke kun blandt projektmanagerne indbyrdes, men også ud til almindelig inspiration. Det er vores idé, det fremgår måske ikke særlig tydeligt af forslaget, at det primært er de mennesker, der i lokalområdet er involveret i initiativerne, som skal være formidlerne af erfaringerne, for det er dem, der har dem, det er dem, der ved, hvad det handler om. Vi ved fra det hidtidige forsøgsarbejde, der er gennemført på en række områder, at det altid er meget spændende at få kontakt med lige nøjagtig dem, som står midt i det, med dem, som har høstet de konkrete erfaringer, og som kan fortælle noget om, hvor det gik galt, og hvor det gik godt. Der bliver brugt mange kræfter på, selv om der sjældent er indarbejdet ressourcer i projektet til at klare opgaven, at orientere om egne aktiviteter. Det er også vigtigt, at nogle af de penge, vi her taler om, kan bruges på dette område og til formidling i de enkelte initiativer.

En samling af resultaterne skal naturligvis også ske, ikke mindst for at få dem formidlet til den del af uddannelsessektoren, som uddanner folk til at arbejde i lokalsamfundene. Det var noget af det, fru Yvonne Herløv Andersen også var inde på, og det er jeg helt enig i. Det er vigtigt, at de uddannelser, der retter sig mod det sociale område, men også de uddannelser, der retter sig f.eks. mod folkeskolen og forvaltningen, får kontakt med det forsøgsarbejde og det udviklingsarbejde, der sker på dette område.

Det er vigtigt, at der sker en indholdsmæssig påvirkning af uddannelserne, som forbereder kommende medarbejdere til at fungere i et lokalsamfund, der i kraft af decentralisering har både ansvar og kompetence at forvalte.

I vort forslag lægger vi op til et bevillingsudvalg, der skal have den samlende formidlingsopgave. Det er ikke givet, at vi med bevillingsudvalget har fundet de vises sten. Bemærkningerne her i salen tyder også på, at her er der no-